

зария и да продължиме своето обозрѣние, защото, както казахме вече по-преди, нашата обязанност е да изложиме тука само онова, щото е вече доказано.

За дѣятельността на Методия въ Бѫлгария ние говорихме вече, слѣдователно тука сме дѣлжни да кажеме само това, че когато славяно-панонските князове Ростиславъ, Святополкъ и Коцель испроводиле въ Цариградъ свои посланици да искаятъ проповѣдници, то свѣтите братия сѫ са намирале въ Бѫлгария, т. е. въ дворътъ на бѫлгарския царь Бориса, който е билъ нарѣченъ въ свѣтото кръщеніе Михаилъ. Разбира са, че ако това наше мнѣніе и да е само предположение, но ние сме много по-близо до истината, нежели оние историци, които зематъ баснословните предания за истина и които не знаятъ какво да праватъ съ Бѫлгария, т. е. които никакъ не могатъ да опредѣлятъ времето, въ което е билъ кръстенъ Борисъ и неговиятъ дворъ.

Другъ вопросъ. Кажете ни, молиме ви са, защо гореказанните князове сѫ искале проповѣдници именно изъ Цариградъ, а не изъ Римъ? Защо тие князове сѫ били незадоволни отъ римското, отъ грѣцкото и отъ германското духовенство? Най-послѣдно, защо тие желаятъ да иматъ славянски апостоли? Моравските посланици говоратъ, че „ако по тѣхните мяста и да сѫ са появиле множество проповѣдници изъ Гръция, изъ Италия и изъ Германия, но моравците, които сѫ прости и неразвити хора, не могатъ да ги разбератъ, слѣдователно тие молатъ цариградското духовенство да имъ даде такива учители, които би имъ обяснилѣ сѫщността